

[Ministeren for offentlige arbejder.]

en næse af statsministeren; men i og for sig er det noget af det samme, det ærede medlem er inde på i dag, nemlig at referere fra udvalget. Det ærede medlem startede med at referere, hvad jeg havde sagt i udvalget, og refererede oven i købet forkert. Det var der dog ingen, der kunne beskyldte det ærede medlem hr. K. B. Andersen for forleden. Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen har i og for sig allerede måttet indrømme, at han — for at sige det mildt — citerede forkert. Det er rigtigt, at jeg har sagt, at dette lovforslag ikke var som et almindeligt lovforslag. Det er det ikke, og jeg forklarede i udvalget hvorfor, nemlig fordi der som grundlag forelå aftale mellem 3 nordiske regeringer; derfor ville det være vanskeligere at ændre i dette lovforslag end i andre lovforslag af normal karakter. Men derfra og til, som det ærede medlem gjorde over for det høje ting, at referere sagen på den måde, at jeg skulle have sagt, at der overhovedet ikke kunne ændres i dette lovforslag, er der efter min bedste overbevisning et langt spring. Derfor må jeg endnu en gang slå fast, at der foreligger ikke i denne sag noget, der forbyder ændringer i lovforslaget, men der foreligger en vanskeligere situation end normalt. For det er klart, at hvis vi foretog en ændring, måtte det næste skridt blive, at jeg gik til den svenske og til den norske trafikminister og forklarede, at vi havde ikke kunnet få lovforslaget igennem uden ændring. I Sverige er det tilsvarende lovforslag allerede, så vidt jeg ved, enstemmigt vedtaget. En ændring i det danske lovforslag ville betyde, at man i Sverige, hvis vi ellers kunne opnå enighed, måtte gå tilbage til den svenske rigsdag og prøve at få ændringen vedtaget dér også, og noget lignende kunne ske i Norge. Det er klart, at der kan foreligge så afgørende grunde, at det er nødvendigt at gå en sådan vej; det er bare det, jeg ikke mener der gør i dette tilfælde. For når alt kommer til alt, så er jo det, det ærede medlem vil: handle om en million mere eller mindre i statsgaranti. Det kan ikke være afgørende, hvis man overhovedet har sympati for den tanke, der ligger bag, og i øvrigt går ind for statsgarantien til SAS.

(Kort bemærkning).

Gottschalck-Hansen: Det ærede medlem hr. Horn ville ikke bruge ordet „komedie-spil“. Deri er jeg enig med ham; det var mere betegnende, hvis man talte om tragedie, når man lader sig selv umyndiggøre; det er det, der er tale om.

Det er ganske morsomt at høre, at man opfordrer til at stille ændringsforslag. Jeg har stadig opfattet ministeren således, at der kunne godt stilles ændringsforslag, bevares, men at der ikke var basis for, at ministeren kunne acceptere det. Nu hører vi ministeren sige, at det hele munder ud i spilfægteri om en million mer eller mindre. Det er flot, en million er dog også penge, den spiller også en rolle. Jeg vil gerne understrege, at jeg har i samrådet udtrykkelig spurgt ministeren, om man kunne ændre på statsgarantien enten derved, at der kom andre kautionister ind foruden staten, eller ved at SAS foretog en strækning af sit indkøbsprogram, således at man i stedet for at købe 18 caraveller inden for et vist åremål, købte et mindre antal og derved fik brug for mindre kapital og mindre statsgaranti.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Det ligger selvfølgelig fortsat sådan, at man kan stille ændringsforslag mellem anden og tredje behandling til dette lovforslag, men da det nu er temmelig klart, vistnok også for det ærede medlem, at et sådant ændringsforslag vil blive stemt ned, så kan man jo have den fornøjelse at stille et ændringsforslag, men mere bliver det vel heller ikke til.

A. C. Normann: Jeg vil gerne sige på ny i anledning af det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansens bemærkninger, at det er naturligvis rigtigt, at der her er tale om en anden fremgangsmåde end ved behandlingen af andre lovforslag, en fremgangsmåde, der måske i mangt og meget kan minde om den, vi anvender, hvor der er tale om tiltrædelse af internationale konventioner. Der er 3 parlamenter, der skal tage stilling, hvor det sædvanligvis kun er vort eget, men det har jo været sådan hele tiden. Jeg forstår ikke rigtig, hvad der har gjort forandringen, hvorfor vi taler om dette